

Народно събрание

брой: 9, от дата 28.1.2011 г. Официален раздел / НАРОДНО СЪБРАНИЕ

стр.2

Закон за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България**УКАЗ № 12**

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България, приет от ХLI Народно събрание на 13 януари 2011 г.

Издаден в София на 25 януари 2011 г.

Президент на републиката: **Георги Първанов**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Маргарита Попова****ЗАКОН**

за изменение и допълнение на Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г. и бр. 73 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

„(2) Чужденец е и лице, което не е гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство.“

2. Създават се ал. 3 – 5:

„(3) Членове на семейство на чужденец по смисъла на този закон са:

1. съпруг/съпруга;

2. деца на чужденеца и на неговия съпруг/съпруга, включително осиновените, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак;

3. деца, включително осиновените, на чужденеца, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка;

4. деца, включително осиновените, на съпруга/съпругата, които не са навършили 18-годишна възраст и не са сключили брак, когато той притежава родителските права и децата се намират на негова издръжка.

(4) За членове на семейството се смятат и навършилите 18-годишна възраст деца на чужденеца или на неговия съпруг/съпруга, не сключили брак, които са били изцяло на тяхна издръжка в държавата по произход или в държавата на обичайното им пребиваване и когато сериозни здравословни причини налагат полагането на лични грижи за тях.

(5) Когато чужденецът вече има съпруг/съпруга, живеещ с него на територията на Република България, не се разрешава събирането на семейството с друг съпруг/съпруга.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 6 и в нея в т. 4 думите „включително и възходящи само на лицето по т. 1“ се заличават.

§ 2. В чл. 8 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „на Съвета“ се добавя „в други актове на ЕС с обвързващо действие“.
2. В ал. 3 думите „карта за продължително или за постоянно пребиваване в Република България и основанията за издаването ѝ не са отпаднали“ се заменят с „валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България“.
3. Създава се ал. 4:
 - „(4) След приемане и одобряване на заявление за събиране на семейството на членовете на семейството се издават визи по облекчена процедура при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет.“
- § 3. Член 9 се изменя така:
 - „Чл. 9. Визата е разрешение, издадено от Република България, за влизане и пребиваване, транзитно преминаване или летищен транзит.“
- § 4. В чл. 9а се правят следните изменения:
 1. В ал. 2 т. 2 се отменя.
 2. Алинеи 3, 4 и 5 се отменят.
- § 5. В чл. 9г се правят следните допълнения:
 1. В ал. 2 накрая се добавя „или да създават общи центрове за приемане на заявления“.
 2. Създават се ал. 3 – 5:
 - „(3) Министърът на външните работи или оправомощено от него длъжностно лице може да сключи договор при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет, за сътрудничество с външен изпълнител за извършване на действия, свързани с приемането на заявленията за издаване на визи и събиране на данни, при спазване на разпоредбите за защита на личните данни.
 - (4) Дипломатическите и консулските представителства могат да сътрудничат с търговски посредници въз основа на акредитация, определена с акт на Министерския съвет, с оглед подаването на заявления, с изключение на събиране на биометрични данни.
 - (5) Почетните консули могат да бъдат упълномощени да изпълняват някои или всички задачи, посочени в ал. 3.“
- § 6. В чл. 9д думите „съгласувано с Министерството на външните работи“ се заличават, думите „със срок 36 часа“ се заменят със „със срок до два дни, ако друго не е предвидено в международен договор“ и се създава изречение второ: „За издадените визи незабавно се уведомява Държавна агенция „Национална сигурност“.“
- § 7. Създават се чл. 9ж и 9з:
 - „Чл. 9ж. (1) За издаване на виза кандидатът подава, не по-рано от три месеца преди началото на планираното посещение, попълнено и подписано заявление по образец, определен с акт на Министерския съвет.
 - (2) Към заявлението по ал. 1 кандидатът представя документи, посочени в акт на Министерския съвет и доказващи целта на пътуването.
 - (3) При осъществяване на дейностите по издаване на визи се обработват лични данни, включително и биометрични данни. Биометричните данни включват снимка на лицето и неговите десет пръстови отпечатъка, които се събират по ред, определен с акт на Министерския съвет, и при спазване на защитните механизми, предвидени в Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, съставена в Страсбург на 6 май 1963 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 66 от 1992 г.) (ДВ, бр. 80 от 1992 г.), в Хартата на основните права на Европейския съюз, подписана в Ница на 7 декември 2000 г., Конвенцията за правата на детето, приета на 20 ноември 1989 г. (ратифицирана с решение на ВНС от 1991 г. – ДВ, бр. 32 от 1991 г.) (ДВ, бр. 55 от 1991 г.), и Закона за защита на личните данни.
 - (4) От изискването за снемане на пръстови отпечатъци се освобождават следните кандидати:
 1. деца на възраст под 12 години;
 2. лица, при които снемането на пръстови отпечатъци е физически невъзможно; ако е възможно снемането на пръстови отпечатъци от по-малко от 10 пръста, се сменя съответният брой пръстови отпечатъци; ако снемането е временно невъзможно, от кандидата се изисква да даде пръстови отпечатъци при следващото заявление;
 3. държавните или правителствените ръководители и членовете на националното правителство и придружаващите ги съпруги/съпрузи, както и членовете на официалната им делегация, когато са поканени от правителства на държави членки или от международни организации с официална цел;
 4. кралски особи и други високопоставени членове на кралското семейство, когато са поканени от правителства на държави членки или от международни организации с официална цел.
 - (5) Освен от компетентните органи за издаване на визи данните от информационната система за издаване на визи могат да бъдат използвани за целите на граничния контрол, административния контрол на чужденците, предоставянето на убежище, както и от оправомощените компетентни национални органи или органи на държавите членки за предотвратяването, разкриването и разследването на терористични действия и престъпления, определени в чл. 36, ал. 1 от Закона за екстрадицията и Европейската заповед за арест. Редът за достъп до данните се определя с акт на Министерския съвет.
- Чл. 9з. (1) В случай че консулската служба установи след проверка на заявлението, че са изпълнени условията на чл. 9ж, ал. 1 и 3, представен е валиден документ за задгранично пътуване, съответстващ на изискванията, посочени в акт на Министерския съвет, и визовата такса е платена, приема същото за допустимо и преминава към разглеждането му.
- (2) При несъответствие с изискванията по ал. 1 заявлението се смята за недопустимо и дипломатическото или консулското

представителство незабавно връща заявлението и всички представени от кандидата документи, унищожавя събраните биометрични данни, връща визовата такса и не пристъпва към разглеждането му.

(3) По изключение, когато не са изпълнени изискванията по ал. 1, заявлението може да бъде смятано за допустимо по причини от хуманитарен характер или когато това се налага от държавния интерес."

§ 8. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в текста преди т. 1 съюзът „и“ се заменя с „или“;

б) в т. 2 накрая се добавя „или влизането му в страната може да навреди на отношенията на Република България с друга държава“;

в) точка б се изменя така:

„б. е осъден за извършено умишлено престъпление на територията на Република България, което съгласно българския закон се наказва с не по-малко от една година лишаване от свобода;“

г) в т. 14 думите „поддържан от Министерството на вътрешните работи и от Министерството на външните работи“ се заменят с „по чл. 21а, ал. 1“;

д) създават се т. 17 – 22:

„17. не докаже целта и условията на планирания престой;

18. вече е пребивавал три месеца в рамките на текущия 6-месечен период на територията на Република България като притежател на виза съгласно чл. 14, ал. 3;

19. е лице, за което е подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане;

20. при предишно пребиваване в страната системно е извършвал нарушения на обществения ред;

21. има данни, че целта на влизането е да пребивава в страната като имигрант, без да има специално разрешение за това;

22. има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.“

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) В случаите по ал. 1 може да бъде издадена виза или разрешено влизането на територията на Република България по причини от хуманитарен характер или когато това се налага от държавния интерес или от изпълнението на международни задължения.“

3. Създава се ал. 3:

„(3) В случаите по ал. 1 на чужденците, които притежават валидно разрешение за пребиваване, виза за дългосрочно пребиваване или виза за повторно влизане, издадени от някоя от държавите членки, или – когато това се изисква, разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване и виза за повторно влизане, се разрешава влизането на територията на Република България за транзитно преминаване с цел достигане до територията на тази държава членка, която е издала разрешението за пребиваване, визата за дългосрочно пребиваване или визата за повторно влизане, освен ако Република България не е подала сигнал за отказ за влизане в Шенгенската информационна система.“

§ 9. Член 11 се отменя.

§ 10. Член 13 се отменя.

§ 11. Член 14 се изменя така:

„Чл. 14. (1) Виза за краткосрочно пребиваване се издава на чужденец с цел транзитно преминаване или планирано пребиваване на територията на Република България.

(2) Визата за краткосрочно пребиваване с цел транзитно преминаване е с продължителност на пребиваването на територията на Република България до два дни, ако не е предвидено друго в международен договор, и се издава на чужденец, който влиза в Република България и напуска територията ѝ на път от една държава за друга държава. Общата продължителност на пребиваването с такава виза не може да надхвърля три месеца в рамките на всеки 6-месечен период считано от датата на първото влизане на територията на Република България.

(3) Визата за краткосрочно пребиваване с цел планирано пребиваване е с продължителност не повече от три месеца в рамките на всеки 6-месечен период считано от датата на първото влизане на територията на Република България.

(4) Визата за краткосрочно пребиваване може да бъде издадена за еднократно, двукратно или многократно влизане.

(5) Срокът на валидност на визата и продължителността на разрешеното пребиваване се определя въз основа на извършената проверка на условията за влизане и оценката на риска при разглеждане на заявлението за виза. Срокът на валидността на визата не може да надхвърля 5 години.“

§ 12. В чл. 15, ал. 1 след думата „продължително“ се поставя запетая и се добавя „дългосрочно“.

§ 13. В чл. 16, ал. 2 думите „чл. 10 и 11“ се заменят с „чл. 10, ал. 1“.

§ 14. В чл. 19, ал. 1, т. 3 след думата „застраховки“ се поставя запетая и се добавя „когато такива се изискват“.

§ 15. В чл. 21а, ал. 1 думите „чл. 10 и 11“ се заменят с „чл. 10, ал. 1“.

§ 16. Член 23 се изменя така:

„Чл. 23. (1) Чужденците пребивават в Република България:

1. краткосрочно – до 90 дни от датата на влизането в страната; срокът може да бъде продължен еднократно от службите за

административен контрол на чужденците по причини от хуманитарен характер;

2. продължително – с разрешен срок до една година;

3. дългосрочно – с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване след подадено заявление;

4. постоянно – с разрешен неопределен срок.

(2) Сроковете по ал. 1 не се прилагат за чужденците, получили закрила по Закона за убежището и бежанците.“

§ 17. В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 2 след думите „български граждани“ се поставя запетая и се добавя „поддържани за срока на пребиваването“;

б) точки 3 и 11 се отменят;

в) в т. 18 думите „чл. 2, ал. 2“ се заменят с „чл. 2, ал. 6“.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) За получаване на разрешение за продължително пребиваване лицата следва да имат осигурено жилище, задължителни здравни застраховки и осигуряване, достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер не по-малък от минималната месечна заплата или минималната пенсия съгласно законодателството на Република България за срока на пребиваване. При първоначално подаване на заявление за разрешение за пребиваване лицата, навършили 18 години, с изключение на лицата без гражданство, представят и свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чиито граждани са, или от държавата на обичайното им пребиваване.“

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) Заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване се разглежда в срок до 14 дни от датата на подаването му. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец. Редът за издаване на разрешението се определя с правилника за прилагане на закона.“

§ 18. Създават се чл. 24в – 24ж:

„Чл. 24в. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети за редовно обучение във висше училище, ученици, приети на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен или като стажанти без възнаграждение.

(2) На чужденец, който вече е приет в качеството си на студент в държава – членка на Европейския съюз, и който кандидатства да провежда част от курса на обучение, с който е ангажиран, или кандидатства да го допълни със свързан с него учебен курс в Република България, се издава разрешение за продължително пребиваване със срок, съобразен с продължителността на учебните занятия.

(3) Редът за издаване на разрешенията по ал. 1 и 2 се определя с правилника за прилагане на закона.

Чл. 24г. (1) Статут на дългосрочно пребиваване се предоставя на чужденец, който е пребивавал законно и без прекъсване на територията на Република България в рамките на 5 години преди подаване на заявлението за разрешаване на дългосрочно пребиваване. След придобиването му статутът на дългосрочно пребиваване е постоянен, доколкото не са възникнали основания за отнемането му по чл. 40.

(2) Периодите на пребиваване на лицата по чл. 22, ал. 3 и на лицата, пребиваващи изключително на основание от временно естество като работещи по програми au pair, сезонни работници, доставчици на презгранични услуги, работници или служители, командировани от доставчик на услуги, за осигуряване на презгранични услуги, или когато разрешението им за пребиваване е формално ограничено, не се отчитат при изчисляване на периода на пребиваване по ал. 1.

(3) При изчисляване на периода на пребиваване по ал. 1 се отчита само половината от времето на пребиваване на чужденците като студенти, ученици или стажанти на основание чл. 24в.

(4) Периодите на отсъствие от територията на Република България не прекъсват периода, посочен в ал. 1, и се отчитат при изчисляването му, когато са под 6 последователни месеца и не надхвърлят общо 10 месеца за 5-годишния период.

(5) За предоставяне на статут на дългосрочно пребиваване чужденецът трябва да представи доказателства, че разполага за себе си и за членовете на своето семейство с достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер не по-малък от минималната работна заплата и минималната пенсия, както и че притежава задължителна здравна осигуровка или застраховка за срока на пребиваване съгласно законодателството на Република България.

(6) Компетентният орган на Министерството на вътрешните работи взема решение по заявлението за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваващ в срок до три месеца от депозирането му. При правна и фактическа сложност и при необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде продължен с два месеца.

(7) При предоставяне на статут на дългосрочно пребиваващ на чужденеца се предоставя информация за правата и задълженията, произтичащи от този статут.

(8) Редът за разглеждане на заявлението се определя с правилника за прилагане на закона.

Чл. 24д. (1) На чужденец, получил статут на дългосрочно пребиваващ, се издава разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в Европейския съюз. Това разрешение е със срок на валидност 5 години, като при изтичането му се подновява след представяне на заявление. Изтичането на срока на разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в Европейския съюз не е

основание за отнемане или загуба на този статут.

(2) Разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в Европейския съюз се издава въз основа на лично подадено заявление. Разрешението се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни. В полето „тип разрешение“ се отбелязва „дългосрочно пребиваващ в ЕС“.

Чл. 24е. (1) Членовете на семейството на дългосрочно пребиваващия чужденец могат да получат разрешение за продължително пребиваване със срок една година с възможност за подновяване, без да се надхвърля разрешеният срок на пребиваване на титуляря.

(2) За издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството следва да бъдат изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 2.

(3) След 5-годишно пребиваване на територията на Република България и при условие, че съпругът/съпругата и навършилите пълнолетие деца на пребиваващ в страната чужденец не са получили разрешение за пребиваване по причини, различни от събиране на семейството, имат право да получат самостоятелно разрешение за дългосрочно пребиваване, независимо от това на титуляря, ако са налице основанията по чл. 24г. При изчисляване периода на пребиваване на членовете на семейството на притежател на синя карта на ЕС пребиваването в различни държави членки може да се натрупва съгласно условията на чл. 33м, ал. 1.

(4) При прекратяване на брака децата на дългосрочно пребиваващия и другият родител имат право на самостоятелно разрешение за продължително пребиваване, ако отговарят на условията по чл. 24, ал. 2 и когато децата са записани в училище от системата на народната просвета или във висше училище до приключване на учебната година или до приключване на курса на обучение.

(5) Редът за издаване на разрешението по ал. 1 – 4 се определя с правилника за прилагане на закона.

Чл. 24ж. (1) В случаите по чл. 40, ал. 1, т. 6, 9 и 11 може да бъде възстановено правото на дългосрочно пребиваване в Република България по опростена процедура, регламентирана с правилника за прилагане на закона.

(2) Процедурата по ал. 1 се прилага спрямо лицата по чл. 40, ал. 1, т. 9, които са пребивавали във втората държава членка с цел обучение.“

§ 19. В чл. 25 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 1 думите „българска народност“ се заменят с „български произход“;

б) в т. 2 след думата „чужденец“ се добавя „и пребивавали законно и непрекъснато за срок 5 години на територията на страната“;

в) точка 5 се отменя;

г) създават се т. 12 и 13:

„12. които до 27 декември 1998 г. са влезли, пребивават и не са напусkali територията на Република България или са родени на територията на Република България и не са признати за граждани на бившите съветски републики; за тази категория лица не се прилага изискването на чл. 15, ал. 1;

13. извършват дейност и са сертифицирани по реда на Закона за насърчаване на инвестициите.“

2. В ал. 2 думите „от Министерството на финансите“ се заличават.

3. Създава се ал. 3:

„(3) Компетентният орган на Министерството на вътрешните работи взема решение по заявлението за предоставяне на разрешение за постоянно пребиваване в срок до три месеца от депозирането му. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде продължен с два месеца. Редът за издаване на разрешението се определя с правилника за прилагане на закона.“

§ 20. Член 25б се изменя така:

„Чл. 25б. (1) Право на пребиваване в Република България, когато не са налице изискванията на този закон, могат да получат и членовете на семейството на чужденец, на когото при условията и по реда на Закона за убежището и бежанците е:

1. предоставено убежище или статут на бежанец;

2. предоставен хуманитарен статут;

3. предоставена временна закрила.

(2) На членовете на семейството по ал. 1 се издава разрешение за продължително пребиваване след разрешение за събиране на семейството, издадено при условията и по реда на Закона за убежището и бежанците. Разрешението за пребиваване е със срок една година с възможност за подновяване, без да се надвишава срокът на пребиваване на титуляря.“

§ 21. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинеи 1, 2 и 3 се изменят така:

„(1) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване в случаите по чл. 10, ал. 1, т. 1 – 4, 6 – 11, 14, 16, 19 – 22.

(2) Отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а – 24г, 24е, 25, 25б, 33а, 33г и 33к – 33м.

(3) Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, който е сключил брак с български гражданин или с чужденец или който е осиновен от български гражданин или от чужденец, получил разрешение за пребиваване, ако са налице данни, че бракът е сключен или осиновяването е извършено единствено с цел заобикаляне на нормите,

регламентиращи режима на чужденците в Република България, и получаване на разрешение за пребиваване.”

2. В ал. 4:

а) в текста преди т. 1 думите „или за отнемане” се заличават, а след думите „бракът е сключен” се добавя „или осиновяването е извършено”;

б) в т. 1 след думата „съпрузите” се добавя „или осиновеният и осиновителят”;

в) в т. 4 след думата „съпруг” се добавя „или осиновения”;

г) в т. 5 след думата „съпрузите” се добавя „или осиновеният и осиновителят”;

д) в т. 7 след думата „бракове” се добавя „или осиновявания”;

е) създава се т. 8:

„8. обстоятелството, че бракът е сключен или осиновяването е извършено, след като чужденецът е получил разрешение за пребиваване.”

3. Създават се ал. 6 – 9:

„(6) В случаите по чл. 10, ал. 1, т. 19 разрешение за пребиваване може да бъде издадено по причини от хуманитарен характер или свързани с изпълнението на международни задължения след консултиране с държавата членка, подала сигнала за отказ за влизане.

(7) Появата на заболявания след първоначалното издаване на разрешение за пребиваване съгласно глава трета „а” на чужденец и на членовете на неговото семейство, както и след издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството на чужденец на основание събиране на семейството, не може да бъде основание за отказ за продължаване срока на пребиваване.

(8) Отказът за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваване не може да се основава на обстоятелствата по чл. 10, ал. 1, т. 8. При преценка на отказ за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваване се отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца в Република България, възрастта, здравословното състояние, семейното положение, социалната интеграция, съществуващи връзки в страната или липсата на връзки с държавата по произход.

(9) Отказът за издаване на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване се мотивира, съобщава се на заинтересованите лица и може да се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.”

§ 22. В чл. 27б, ал. 2 след думата „постоянно” се добавя „или дългосрочно”.

§ 23. В чл. 28а, ал. 3 след думата „връщат” се добавя „на член на техните семейства, на определен настойник или на подходящи приемни центрове”.

§ 24. В чл. 29 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 и 2 думата „дългосрочно” се заменя с „продължително, дългосрочно и постоянно”.

2. Създава се нова ал. 3:

„(3) За издаване на разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване националният документ за задгранично пътуване на чужденеца следва да е валиден не по-малко от 6 месеца считано от датата на подаване на заявлението за издаване на разрешение за пребиваване.”

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4.

§ 25. В чл. 33, ал. 1 след думата „разрешено” се добавя „дългосрочно или”, а след думите „Република България” се добавя „и членовете на семейството на чужденец, получил разрешение за дългосрочно пребиваване”.

§ 26. Наименованието на глава трета „а” се изменя така: „Пребиваване на чужденец, получил разрешение за дългосрочно пребиваване в друга държава – членка на Европейския съюз”.

§ 27. В чл. 33а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) текстът преди т. 1 се изменя така: „Чужденец, получил разрешение за дългосрочно пребиваване в друга държава – членка на Европейския съюз, може да получи разрешение за продължително пребиваване в Република България.”;

б) създава се т. 3:

„3. с друга цел.”

2. В ал. 2:

а) в текста преди т. 1 думата „дългосрочно” се заменя с „продължително”;

б) създава се т. 4:

„4. документи относно обстоятелствата по чл. 24, ал. 2.”

§ 28. В чл. 33б, ал. 1 думите „до един месец” се заменят с „до три месеца”, а думата „дългосрочно” се заменя с „продължително”.

§ 29. В чл. 33в, ал. 1 думата „дългосрочно” се заменя с „продължително”, а думите „от пет години” се заменят с „от една година”.

§ 30. В чл. 33г се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Когато чужденецът по чл. 33а, ал. 1 има разрешение за пребиваване в Република България и има семейство, създадено в държавата – членка на Европейския съюз, която е издала разрешението му за дългосрочно пребиваване, членовете на неговото семейство имат право да го придружават или да се присъединяват към него.”

2. В ал. 2:

а) в текста преди т. 1 след думите „разрешение за“ се добавя „продължително“;

б) в т. 2 след думите „чл. 24, ал. 2“ се добавя „с изключение на документите за осигурено жилище“.

§ 31. В чл. 33д думата „дългосрочно“ се заменя с „продължително“.

§ 32. Член 33е се отменя.

§ 33. В чл. 33ж, ал. 1 думите „основанията за отказ на разрешение за дългосрочно пребиваване“ се заменят с „основанията за отказ или отнемане на разрешение за продължително пребиваване“.

§ 34. В глава трета „а“ се създава чл. 33и:

„Чл. 33и. (1) На чужденеца, получил разрешение за продължително пребиваване в Република България като втора държава членка, който придобие право на дългосрочно пребиваване при условията на чл. 24г, може да бъде издадено разрешение за дългосрочно пребиваване въз основа на постъпило заявление.

(2) Службите за административен контрол на чужденците уведомяват първата държава членка за предоставеното право на дългосрочно пребиваване на чужденеца.“

§ 35. Създава се глава трета „б“ с чл. 33к – 33м:

„Глава трета „б“

ПРЕБИВАВАНЕ НА ГРАЖДАНИ НА ТРЕТИ СТРАНИ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ВИСОКОКВАЛИФИЦИРАНАТА ТРУДОВА ЗАЕТОСТ

Чл. 33к. (1) Разрешение за пребиваване тип „синя карта на ЕС“ могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са висококвалифицирани работници.

(2) Разрешението за пребиваване тип „синя карта на ЕС“ се издава след разрешение от органите на Министерството на труда и социалната политика за срок една година, като се подновява при наличие на основания за преиздаването му. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък от една година, се издава разрешение за пребиваване за срока на продължителността на договора, удължен с три месеца.

(3) Членовете на семейството на притежателя на синя карта могат да получат разрешение за продължително пребиваване със срок на валидност, съответен на срока на пребиваване на притежателя на синя карта на ЕС. За издаване на разрешение за пребиваване на членовете на семейството следва да бъдат изпълнени изискванията на чл. 24, ал. 2.

(4) Разрешението по ал. 1 – 3 се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

Чл. 33л. (1) Притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава – членка на Европейския съюз, и пребивавал на територията на тази държава членка 18 месеца може заедно с членовете на семейството си да пребивава в Република България за целите на висококвалифицираната трудова заетост. Заявлението за издаване на синя карта на ЕС в Република България се подава не по-късно от един месец след влизане на чужденеца на територията на страната.

(2) Ако срокът на валидност на синята карта, издадена в първата държава членка, изтече по време на производството по издаване на синя карта на ЕС в Република България, службите за административен контрол на чужденците издават разрешение за временно пребиваване на чужденеца, което му дава възможност да продължи законното си пребиваване на територията на Република България, докато се вземе решение по заявлението му от компетентния орган.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат и когато чужденецът вече е упражнил правото си на преместване в друга държава членка.

(4) Когато притежателят на синя карта на ЕС, издадена в друга държава членка, се премести в Република България съгласно ал. 1 и когато семейството му вече се е събрало в тази държава членка, на членовете на неговото семейство се разрешава да го придружат или да се присъединят към него.

Чл. 33м. (1) Притежател на синя карта на ЕС може да получи статут на дългосрочно пребиваване в Република България, ако е пребивавал 5 години законно и непрекъснато на територията на държави – членки на Европейския съюз, като притежател на синя карта на ЕС, от които последните две години на територията на Република България.

(2) Петгодишният период по ал. 1 не се прекъсва от периоди на отсъствие на притежателя на синята карта от територията на държави – членки на Европейския съюз, с цел упражняване на икономическа дейност като заето или самостоятелно заето лице заради извършването на доброволческа дейност или заради обучение в страната му на производ, ако тези периоди са по-къси от 12 последователни месеца и общата им продължителност не надхвърля 18 месеца в рамките на 5-годишния срок.

(3) На притежателя на синя карта на ЕС, който е придобил статут на дългосрочно пребиваващ в Република България, се издава разрешение за пребиваване съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „забележка“ се отбелязва „бивш притежател на синя карта на ЕС“.

§ 36. В чл. 35, ал. 3 след думите „разрешение за“ се добавя „дългосрочно или“.

§ 37. В чл. 39б, ал. 2 след думата „престоя“ се добавя „здравословно състояние, потребности на уязвимите групи“ и се създава изречение трето: „Срокът за доброволно напускане може да бъде продължен за не повече от една година.“

§ 38. В чл. 40 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:
 - а) точка 1 се изменя така:
„1. са отпаднали основанията по чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8 и 13, чл. 25б, 33а, 33г, 33к и 33л;“
 - б) в т. 2 след числото „10“ се поставя запетая и се добавя „ал. 1, т. 1 – 4, 6 – 11, 14, 16, 20 – 22, както и в случаите по чл. 26, ал. 3“;
 - в) в т. 4 думите „5 години“ се заменят със „7 години“;
 - г) точка 6 се изменя така:
„6. се установи, че чужденецът, получил разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване, е отсъствал от територията на държавите – членки на Европейския съюз, за период от 12 последователни месеца, освен в случаите на разрешено постоянно пребиваване по чл. 25, ал. 1, т. 6, 7 и 8;“
 - д) в т. 7 след думата „статут“ се добавя „или предоставена временна закрила“, а думите „бъде отнет или прекратен“ се заменят с „бъдат отнети или прекратени“;
 - е) създават се т. 9 – 12:
„9. чужденецът, получил разрешение за дългосрочно пребиваване, е придобил статут на дългосрочно пребиваващ в друга държава – членка на Европейския съюз;
 10. се установи, че бракът с български гражданин е прекратен преди изтичането на 5 години от сключването му;
 11. притежател на синя карта на ЕС, получил разрешение за дългосрочно пребиваване в Република България, или членовете на неговото семейство, получили разрешение за дългосрочно пребиваване, са отсъствали 24 последователни месеца от територията на държавите – членки на Европейския съюз;
 12. се установи, че притежателят на синя карта на ЕС пребивава с цел, различна от тази, за която е получил разрешение за пребиваване, както и когато притежателят ѝ е нарушил условията за достъп до пазара на труда съгласно законодателството на Република България.“
 2. Алинея 2 се изменя така:
„(2) В случаите по чл. 10, ал. 1, т. 19 може да бъде отнето правото на пребиваване след провеждане на консултации с държавата членка, подала сигнала за отказ за влизане.“
 3. Създава се нова ал. 3:
„(3) Правото на дългосрочно пребиваване се отнема в случаите по ал. 1, т. 3, 6, 9 и 11 и чл. 42, ал. 1, когато чужденецът представлява реална и сериозна заплаха за националната сигурност и обществения ред.“
 4. Създават се ал. 4 и 5:
„(4) Във всички случаи след 6-годишно отсъствие от територията на Република България се отнема предоставеното право на дългосрочно или постоянно пребиваване.
(5) Правото на пребиваване на чужденец, получил разрешение за пребиваване в Република България по реда на глава трета „а“, и на членовете на неговото семейство се отнема в случаите по ал. 1, т. 1 и 2 с изключение на случаите по чл. 10, ал. 1, т. 8 и когато лицата не пребивават законно на територията на страната.“
 5. Досегашната ал. 3 става ал. 6 и в нея след думите „правото на“ се добавя „дългосрочно или“.
- § 39.** В чл. 42 се създават ал. 3 и 4:
„(3) Експулсира се и чужденец, който притежава разрешение за пребиваване или друго разрешение, даващо право на пребиваване, издадено от друга държава членка, ако не се завърне в тази държава членка в 7-дневен срок от установяване на незаконното му пребиваване.
(4) Преди налагането на експулсиране на чужденец, получил разрешение за дългосрочно пребиваване, се отчитат продължителността на пребиваване на чужденеца в Република България, възрастта, здравословното състояние, семейното положение, социалната интеграция, съществуващи връзки в страната или липсата на връзки с държавата по произход.“
- § 40.** В чл. 42з се правят следните изменения и допълнения:
1. В ал. 1 след думите „по чл. 10“ се поставя запетая и се добавя „ал. 1“.
2. Алинея 2 се отменя.
3. В ал. 4 думите „по чл. 40, ал. 2“ и думите „или 11“ се заличават, а след думите „по чл. 10“ се поставя запетая и се добавя „ал. 1“.
- § 41.** В чл. 43 ал. 2 се отменя.
- § 42.** В чл. 44, ал. 2 след думите „Република България“ се поставя запетая и се добавя „категориите уязвими лица, наличието на производства по Закона за убежището и бежанците или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване“.
- § 43.** Създава се чл. 44в:
„Чл. 44в. Сигнал за отказ за влизане в Шенгенската информационна система се въвежда на основание влезли в сила:
1. откази, издадени на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 – 4, 6 – 8, 10, 11, 14, 16, 20 – 22 и чл. 26;
2. заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 39а, т. 1 – 4.“
- § 44.** В чл. 46а се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 изречение първо се изменя така: „Заповедта за принудително настаняване в специален дом може да се обжалва в 7-дневен срок от фактическото настаняване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

2. В ал. 2 изречение трето се изменя така: „Решението на първоинстанционния съд може да се обжалва пред Върховния административен съд, който се произнася в срок до два месеца.“

3. В ал. 4:

а) в изречение първо след думата „служебно“ се добавя „или по молба на заинтересования чужденец“;

б) изречение второ се изменя така: „Определението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 45. В чл. 50, ал. 1, т. 1 думите „чл. 44, ал. 3“ се заменят с „чл. 44, ал. 5“.

§ 46. В чл. 54, ал. 1 думата „дългосрочно“ се заменя с „продължително, дългосрочно и постоянно“.

§ 47. В чл. 60, ал. 1 и 2 след думите „обслужване на“ се добавя „дългосрочно или“.

§ 48. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 1 се отменя.

2. Създават се т. 1а – 1г:

„1а. „Събиране на семейство“ е влизане и пребиваване в държава членка на членове на семейството на чужденец, пребиваващ законно в тази държава членка, с цел да се съхрани единството на семейството, независимо дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице.

1б. „Първа държава членка“ е държавата членка, която е предоставила за първи път статут на дългосрочно пребиваващ, или държава членка, която първа предоставя „синя карта на ЕС“ на чужденеца.

1в. „Втора държава членка“ е всяка държава членка, различна от първата държава членка.

1г. „Синя карта на ЕС“ е разрешение с обозначението „синя карта на ЕС“, което дава право на притежателя да пребивава и да работи на територията на държава – членка на Европейския съюз, за целите на висококвалифицираната трудова заетост.“

3. В т. 2 думите „2 години“ се заменят с „една година“.

4. Създават се т. 4б и 4в:

„4б. „Уязвими лица“ са малолетни или непълнолетни лица, непридружени малолетни или непълнолетни лица, лица с увреждания, възрастни хора, бременни жени, самотни родители с малолетни или непълнолетни деца и лица, които са били подложени на мъчения, изнасилване или други сериозни форми на психическо, физическо или сексуално насилие.

4в. „Опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, т. 2 и 3“ е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка.“

5. В т. 9 думите „дейностите по чл. 24, ал. 1, т. 2 и 11“ се заменят с „дейността по чл. 24, ал. 1, т. 2“.

6. Създава се т. 12:

„12. „Търговски посредник“ е частна административна агенция, транспортно дружество или туристическа агенция (туроператор или краен продавач).“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 49. (1) Всящите производства по издаване на разрешение за пребиваване се довършват по досегашния ред.

(2) В тримесечен срок от влизането в сила на този закон се прекратява действието на принудителните административни мерки, приложени със заповеди на основание отменената ал. 2 на чл. 43.

(3) Всящите производства по чл. 46а се довършват по досегашния ред.

§ 50. В Закона за българските лични документи (обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г. и бр. 26 и 100 от 2010 г.) в чл. 59, ал. 2 се правят следните допълнения:

1. Създава се т. 1а:

„1а. разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност 5 години; в разрешението за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец, пребивавал като притежател на синя карта на ЕС, в полето „забележка“ се отбелязва „бивш притежател на синя карта на ЕС;“.

2. Създават се т. 7 – 11:

„7. разрешение за пребиваване тип „синя карта на ЕС“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002, като полето „тип разрешение“ се заменя със „синя карта на ЕС“, а в полето „забележка“ се отбелязва условието за достъп до пазара на труда;

8. временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава – членка на ЕС, и на членовете на неговото семейство – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до 90 дни;

9. разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище – издава

се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година;

10. разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с хуманитарен статут – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година;

11. разрешение за продължително пребиваване на член на семейството на чужденец с предоставена временна закрила – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност една година.“

§ 51. В Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства (обн., ДВ, бр. 80 от 2006 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 36, 93 и 102 от 2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 8, ал. 1, т. 2 думите „размерът на финансовите средства се определя с акт на Министерския съвет“ се заличават.

2. В чл. 16, ал. 1 в текста преди т. 1 съюзът „и“ се заменя с „или“.

3. В чл. 19, ал. 1 накрая се добавя „или ако е пребивавал непрекъснато за срок 5 години в Република България в случаите по чл. 15“.

4. В чл. 24:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) Правото на пребиваване в Република България може да бъде отнето на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, на член на семейството на гражданин на Конфедерация Швейцария, на член на семейството на гражданин на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, който не е гражданин на Европейския съюз, на Конфедерация Швейцария или на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, в случаите, когато за лицето има подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане и след консултиране с държавата членка, подала сигнала, когато бъде потвърдено, че лицето създава реална заплахата за националната сигурност или за него има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред.“

5. В чл. 26:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Влизане в Република България може да бъде отказано на член на семейството на гражданин на Европейския съюз, на член на семейството на гражданин на Конфедерация Швейцария, на член на семейството на гражданин на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, който не е гражданин на Европейския съюз, на Конфедерация Швейцария или на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, в случаите, когато за лицето има подаден сигнал в Шенгенската информационна система за отказ за влизане и след консултиране с държавата членка, подала сигнала, когато бъде потвърдено, че лицето създава реална заплахата за националната сигурност или за него има данни, че извършва действия против националната сигурност или обществения ред.“;

б) досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

§ 52. В Закона за гражданската регистрация (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 28 и 37 от 2001 г., бр. 54 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 70 и 96 от 2004 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 48 и 59 от 2007 г., бр. 105 от 2008 г., бр. 6, 19, 47, 74 и 82 от 2009 г. и бр. 33 от 2010 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 3, ал. 2, т. 2, буква „а“ след думите „получили разрешение за“ се добавя „дългосрочно или“.

2. В чл. 26, ал. 2, т. 1 след думите „разрешение за“ се добавя „дългосрочно или“.

§ 53. В Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г. и бр. 16, 80 и 97 от 2010 г.) в чл. 41, ал. 1, т. 2 след думата „продължително“ се поставя запетая и се добавя „дългосрочно“.

§ 54. В Закона за здравето (обн., ДВ, бр. 70 от 2004 г.; изм., бр. 46, 76, 85, 88, 94 и 103 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 59, 71, 75, 81, 95 и 102 от 2006 г., бр. 31, 41, 46, 59, 82 и 95 от 2007 г., бр. 13, 102 и 110 от 2008 г., бр. 36, 41, 74, 82, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 41, 42, 50, 59, 62, 98 и 100 от 2010 г.) в чл. 83, ал. 1 след думата „разрешено“ се добавя „дългосрочно или“.

§ 55. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107, 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11, 26, 31, 46, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г. и бр. 19, 26, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г.) се правят следните допълнения:

1. В чл. 33, ал. 1, т. 3 след думата „разрешено“ се добавя „дългосрочно или“.

2. В чл. 34, ал. 1, т. 2 след думите „разрешение за“ се добавя „дългосрочно или“.

§ 56. В Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм., бр. 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г., бр. 26, 89 и 109 от 2008 г., бр. 10, 32, 41 и 74 от 2009 г. и бр. 49, 59, 85 и 100 от 2010 г.) в чл. 18, ал. 3 се правят следните допълнения:

1. В т. 1 след думите „разрешение за“ се добавя „дългосрочно или“.

2. Създава се т. 6:

„6. членовете на семейството на чужденци, получили разрешение за дългосрочно пребиваване.“

§ 57. В Закона за народната просвета (обн., ДВ, бр. 86 от 1991 г.; изм., бр. 90 от 1996 г., бр. 36, 124 и 153 от 1998 г., бр. 67 и 68 от 1999 г., бр. 90 и 95 от 2002 г., бр. 29, 71, 86 и 114 от 2003 г., бр. 40 от 2004 г., бр. 28, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 41 и 105 от 2006 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 50 от 2008 г., бр. 35, 36 и 74 от 2009 г. и бр. 50 и 78 от 2010 г.) в § 4, ал. 2, т. 1 от допълнителните разпоредби след думата „страната“ се поставя запетая и се добавя „както и ученици в задължителна училищна възраст – деца, членове на семейството на чужденец с разрешено дългосрочно пребиваване в страната“.

§ 58. В Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (обн., ДВ, бр. 31 от 2007 г.; изм., бр. 19, 65 и 71 от 2008 г., бр. 10, 23, 41, 88 и 102 от 2009 г. и бр. 59 и 98 от 2010 г.) в чл. 221 ал. 2 и 3 се изменят така:

„(2) Български граждани и чужденци, на които е разрешено пребиваване в страната, при пътуването им извън Република България могат да носят или да изнасят лекарствени продукти, предназначени за лечението им, при условия и по ред, определени в наредбата по ал. 1.

(3) Чужденци, на които е издадена виза за краткосрочно пребиваване на територията на Република България, могат да притежават лекарствени продукти, предназначени само за лечението им, в количества, определени в наредбата по ал. 1.“

§ 59. В Закона за медиацията (обн., ДВ, бр. 110 от 2004 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.) в чл. 8, ал. 1, т. 4 след думите „разрешение за“ се добавя „дългосрочно или“.

§ 60. В Закона за правната помощ (обн., ДВ, бр. 79 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 17 и 30 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г. и бр. 32, 97 и 99 от 2010 г.) в чл. 45, ал. 1 думата „дългосрочно“ се заменя с „продължително, дългосрочно или постоянно“.

§ 61. В Закона за признаване на професионални квалификации (обн., ДВ, бр. 13 от 2008 г.; изм., бр. 41 и 74 от 2009 г. и бр. 98 от 2010 г.) в чл. 8, ал. 1, т. 3 след думите „разрешение за“ се добавя „дългосрочно или“.

§ 62. В Закона за социално подпомагане (обн., ДВ, бр. 56 от 1998 г.; изм., бр. 45 и 120 от 2002 г., бр. 18, 30 и 105 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 58 от 2008 г., бр. 14, 41 и 74 от 2009 г. и бр. 15 от 2010 г.) в чл. 2, ал. 1 и 4 след думите „разрешение за“ се добавя „дългосрочно или“.

§ 63. В Закона за трансплантация на органи, тъкани и клетки (обн., ДВ, бр. 83 от 2003 г.; изм., бр. 88 от 2005 г., бр. 71 от 2006 г., бр. 36 и 41 от 2009 г. и бр. 98 от 2010 г.) в чл. 20, ал. 1 думите „дългосрочно пребиваващ“ се заменят с „пребиваващ продължително, дългосрочно или постоянно“.

§ 64. В Закона за преброяване на населението и жилищния фонд в Република България през 2011 г. (обн., ДВ, бр. 39 от 2009 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4, ал. 1:

а) в т. 4 думите „чл. 23, ал. 3, т. 2 от“ се заличават;

б) в т. 7 думите „краткосрочно или продължително пребиваване съгласно чл. 23, ал. 2 и ал. 3, т. 1 от“ се заменят с „краткосрочно, продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване съгласно“.

2. В чл. 6, ал. 1, т. 2 след думата „постоянно“ се добавя „или дългосрочно“, а думите „съгласно чл. 23, ал. 3, т. 2 от Закона за чужденците в Република България“ и думите „съгласно чл. 23, ал. 2 и ал. 3, т. 1 от Закона за чужденците в Република България“ се заличават.

§ 65. Параграф 8, т. 1, буква „д“ (относно чл. 10, ал. 1, т. 19) и т. 3, § 21, т. 3 (относно чл. 26, ал. 6), § 38, т. 2, § 43 и § 51, т. 4 и 5 се прилагат след влизането в сила на решение на Съвета на Европейския съюз за пълното прилагане от Република България на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген.

§ 66. Параграф 18 относно чл. 24е, ал. 3, изречение второ, § 35, § 38, т. 1, буква „е“ относно чл. 40, ал. 1, т. 11 и 12 и § 50, т. 1 (относно т. 1а, изречение второ) и т. 2 (относно т. 7 и 8) влизат в сила от 1 юни 2011 г.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 13 януари 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание:

Цецка Цачева